

Modelberegninger

Til brug for Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om yderligere tiltag til begrænsning i anvendelsen af isolation er der, efter anmodning fra Strafferetsplejeudvalget, foretaget forskellige beregninger med henblik på at anskueliggøre begrænsningernes forventede effekt på det samlede antal dage, isolation anvendes.

1. Datagrundlag

Analyserne er baseret på afsluttede isolationsfængslinger i 2004 og de nugældende strafferammer. I en del tilfælde omfatter straffelovsbestemmelserne både en strafferamme for normalt tilfælde, her 'normalstrafferammen', og én for overtrædelser af særlig grov karakter, her 'maksimumstrafferammen'. I ikke alle tilfælde er det muligt, ud fra oplysninger om kriminalitetens art, at vide, hvilken af disse strafferammer lovovertrædelsen henhører under. I det omfang, det er relevant, er der derfor foretaget beregninger af effektens størrelse ud fra både normal- og maksimumstrafferammen.

To af de afsluttede isolationsfængslinger i 2004 angår sager fra udlandet. Disse er udeladt af analysen, da der ikke er kendskab til strafferammerne for de forbrydelser, sigtelserne angår.

2. Mindskning af tidsgrænserne

Den første beregning vedrører effekten af at forkorte de nuværende tidsgrænser i retsplejelovens § 770 c, stk. 1-3, til henholdsvis 14 dage (stk. 1), 4 uger (stk. 2) og 8 uger (stk. 3).

Tabel 1. Det samlede antal dage, isolation anvendes, ved mindskning af tidsgrænserne.

	Antal dage	Reduktion	I procent
Faktiske niveau 2004	20.715		
Mindskning til 14 dage (stk. 1)			
Normalstrafferammen	20.293	422	2 %
Maksimumstrafferammen	20.689	26	0 %
Mindskning til 4 uger (stk. 2)			
Normalstrafferammen	20.715	0	0 %
Maksimumstrafferammen	20.715	0	0 %
Mindskning til 8 uger (stk. 3)*			
Normalstrafferammen	18.703	2012	10 %
Maksimumstrafferammen	18.703	2012	10 %
Samtlige mindskninger (stk. 1-3)*			
Normalstrafferammen	18.281	2434	12 %
Maksimumstrafferammen	18.677	2038	10 %

* Der er her bortset fra muligheden for forlængelse. Det vil sige, at der bortses fra de isolationsfængslinger, der varer over 3 måneder.

Som det ses af tabel 1, medfører en mindskning af maksimum fra 4 uger til 14 dage for de i § 770 c, stk. 1, nævnte lovovertrædelser en reduktion i antal dage i isolation på 2 pct. Det er dog kun i tilfælde af, at alle lovovertrædelserne angår normalstrafferammen, idet anvendelse af maksimumstrafferammen stort set ikke medfører en reduktion i antal dage i isolation.

En mindskning af maksimum fra 8 til 4 uger, jf. § 770 c, stk. 2, vil ikke medføre en reduktion i brugen af isolation. Endelig må en mindskning af maksimum fra 3 måneder til 8 uger, jf. § 770 c, stk. 3, forventes at indebære en reduktion på 10 pct. Her er reduktionens størrelse den samme for normal- og maksimumstrafferammen.

3. Mindskning af tidsgrænsen for unge lovovertrædere

En anden beregning angår mindskning af maksimum for anvendelse af isolation for unge under 18 år, jf. retsplejelovens § 770 c, stk. 4, fra 8 til 4 uge. Eftersom der er ganske få unge under 18 år, som isolationsfængsles, vil en sådan begrænsning have en meget ringe effekt på det samlede antal dage, isolation anvendes, idet det alene vil reducere antallet af dage med 22.

4. Maksimal grænse på 6 måneder

Tilsvarende vil en indførelse af en absolut maksimal grænse på 6 måneder for isolation kun give en ringe effekt, idet det alene vil mindske antallet af dage i isolation med 48.

5. Skærpelse af kriminalitetskravet for visse forbrydelser

Endelig har Strafferetsplejeudvalget anmodet om en beregning af, hvor stor en reduktion i antallet af dage i isolation det vil indebære, såfremt retsplejelovens § 770 a, stk. 2, udformes således: ”sig-telsen angår en forbrydelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller en overtrædelse af straffelovens § 125, stk. 1, nr. 2, § 228, § 230, § 260, § 261, § 266, § 281 eller § 282 eller en overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om euforiserende stoffer eller udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1-5, og ...”.

En sådan begrænsning er beregnet til at ville medføre en reduktion i det samlede antal dag i isolation på 1.167 dage, svarende til 6 pct. Det er dog kun ifald, de lovovertrædelser, begrænsningen angår, i alle tilfælde falder ind under normalstrafferammen. Falder de i stedet ind under maksimumstrafferammen bliver reduktionen på 389 dage, hvilket svarer til en mindskning på 2 pct.

Det bemærkes, at der i 2004 ikke forekom isolationsfængsling for lovovertrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller § 125, stk. 1, nr. 2, § 230, § 260, § 261 eller § 282 eller en overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1-5.